

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ὁ γδοος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἔτος ἑννενηντα δύο καὶ μὲ χίλια ὀκτακόσα,
ἔτσι ὑπέρδεψε τὸν χρόνο ἡ ποιητικὴ μας γλῶσσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, — ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Ὁ ΡΑΜΗΟΣ τὴν ἑβδομάδα — μόνον μιὰ φορὰ θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὴς θὰ δέχομαι — γιὰτὶ λεπτὰ δὲν ἔχομε,
καὶ τῶν Ἀθηνῶν τὴν πόλιν — καὶ εἰς τὴν ἀλοδαπήν.
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλην — δίχως νάζια κι' ἐντροπήν.
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνον.

γὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ 'στὸ χέρι.
Κι' ἓνα φύλλο ἂν κρατῆς — ἕγινες συνδρομητὴς.
κι' ὅποιος τὸν παρᾶ δὲν δίδει — θὰ τὸν φάη μαῦρο φίδι.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Γιὰ τὴ σάρα καὶ τὴ μάρα — κάθε φύλλο μιὰ δεκάρα.

Ὁκτώ μηνὸς Φεβρουαρίου
κι' ἀναθρασμὸς Βουλγετυρίου.

Τρακόσα κι' ἑβδομηντα τρία,
ραϊνούρια φῶρων εὐφρορία.

Ὁ νέος Αἶας, δράμα
καὶ κωμωδίας κράμα.

Πρώτη σκηνή
ἐλκεσινή.

Σκηνὴ δευτέρα
τραγικωτέρα.

(Ὁ Φασουλῆς κι' ὁ Περικλῆς σιγὰ σιγὰ γελοῦν
καὶ τὸ Χρηματιστήριον ἐμπρὸς συνομιλοῦν.)

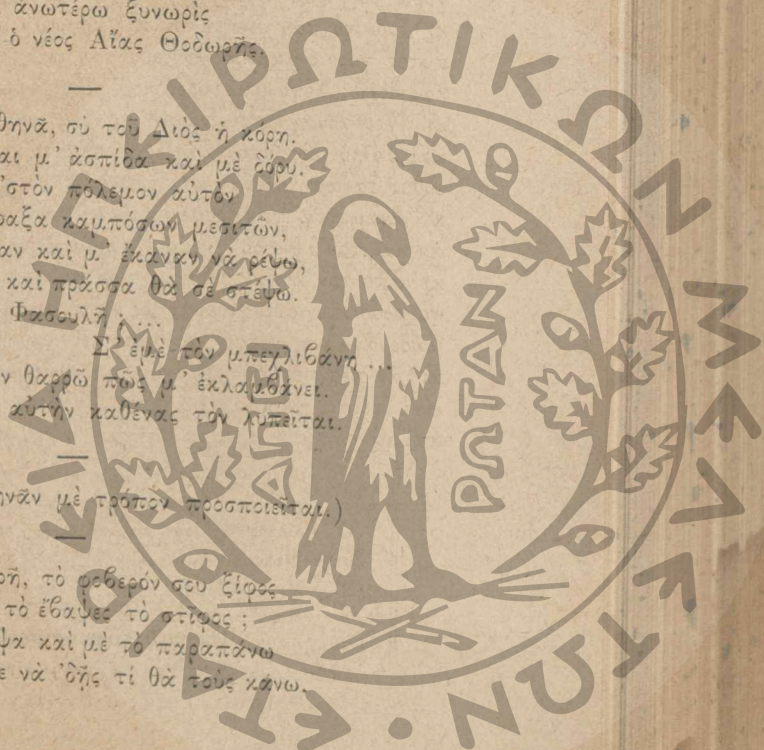
Ἡ ἀνωτέρω ζυνωρίς
κι' ὁ νέος Αἶας Θεωρεῖται.

Π. Ποῦς εἶναι τοῦτος πούρχεται τρεχάτος ἀπὸ πέρα
καὶ δέξια κι' ἀριστερὰ σπαθίζει τὸν ἀέρα;
Φ. Ὁ νέος Αἶας, Περικλῆ, ὁ καὶ Μαστιγοφόρος ...
Π. Ὅπως προβάτων ἔσφαζεν ἀγέλας παραφύρας
καὶ Τελαμώνιος, ἐμπίπτων εἰς παγίδας,
ἐνέμειλε ὁ φουκαρὸς πῶς σφάζει τοὺς Ἀτρεΐδας,
καὶ τοῦτος σήμερ μετ' τὸ σπαθὶ 'στὸ χέρι
πῶς σφάζει, Περικλῆ, τῶν μεσιτῶν ἀσκέρι.
Π. Μὰ δὲν μοῦ λές σὰν τί κακὸ κι' αὐτοὶ τοῦ ἔχουν κάνει;
Φ. Σέρω κι' ἐγὼ, βρὲ Περικλῆ, τί διάβολος τὸν πιάνει!
Π. ἔρχεται πρὸς τὰ ἐδῶ μετ' φούσκωμα πολὺ
καὶ ταῦτά σου τέντωσε ν' ἀκούσῃς τί 'μιλεῖ.

Θ. Χαῖρε λειπόν, ὦ Ἀθηνα, σὺ τοῦ Διὸς ἡ κόρη,
ὅπου κοντὰ μου στέκεσαι μ' ἀσπίδα καὶ μετ' ὅδου.
Σὺ μόνη μ' ἐβοήθησες 'στὸν πόλεμον αὐτὸν
καὶ τὴν πληθὺν κατέσφαξα καμπόσων μεσιτῶν,
ὅπου παγίδας μ' ἔστησαν καὶ μ' ἐκάναν νὰ ρέψω,
διὸ κι' ἐγὼ μετ' ἀλάχανα καὶ πρᾶσσα θὰ σε στήσω.
Π. Σὲ ποῖον 'μιλεῖ, βρὲ Φασουλῆ ...
Φ. Σὲ ἐμὲ τὸν μετ' ἀλκὴν ...
ὡς τὴν ἀρχαίαν Ἀθηναὶν θαρρῶ πῶς μ' ἐκλαμάνει.
Π. Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν καθένας τὸν λυπεῖται.

(Ὁ Φασουλῆς τὴν Ἀθηναὶν μετ' ὀρέγον προσποιεῖται)

Φ. Εἰπέ μοι, Αἶα Θεωρεῖ, τὸ φεθερόν σου ζῆφος
εἰς τῶν ἀνόμων μεσιτῶν τὸ ἔβαψες τὸ στήθος;
Θ. Ναί, Ἀθηνα, τὸ ἔβαψα καὶ μετ' ἀλάχανον
κι' ἀκόμη 'λίγο πρόσμενε νὰ ὀδῇς τί θὰ τοὺς κάνω.

Φ. Δὲν τοὺς λυπᾶσαι τοὺς πτωχοὺς ;
Θ. Τί λέγεις, Ἀθηνᾶ ;
ψυχρὸς καὶ ἀδιάφορος ν' ἀπλῶν τραχανᾶ
καὶ αὐτοὶ νὰ στήνουν γύρω μου παγίδας διαφόρους ; ...
ἔ ! ὅχι, ὅχι, ἔπρεπε νὰ ἐπιβῶ φόρους.
'Αφοῦ αὐτοὶ ἀνέβασαν εἰς ὕψη τὸ χρυσάφι
καὶ μὲ τὸ Εἰκοσάφραγκο δὲν ἔκαναν νισάφι,
ἔπρεπε ἔγὼ νὰ στέκωμαι μὲ τὸ σπαθί 'στὴ θήκη
καὶ νὰ μὲ κάνουν ὕστερα τὸ τρικαντὸ καθήκι ;
'Αφοῦ αὐτοὶ δὲν ἄφηναν νὰ ὑψωθῶν τὰ φόντα
γιά πείσμα των 'ξεθύμανα καὶ ἔγὼ 'στ' ἀρετριῶντα,
καὶ ἄμέσως φόρους ἔβαλα σὲ καθενὸς γομάρι
καὶ ὅς του φόρους 'στὸ κρασί καὶ φόρους 'στὸ σιτάρι.
Γιὰ φόρους μ' ἔπιασ' ἔξωθεν πρωτοφάνης μανία
καὶ νὰ καὶ 'στὸ πετρέλαιο καὶ νὰ 'στὰ Τελωνεῖα,
καὶ αὐτὴν τὴν φαβορίταν μου μαδῶν τὴν μιζιπόλιν
συνέταξα περὶ καπνοῦ σπουδαῖον μονοπώλιον,
καὶ οὕτω πως κατῴρθωσα τῶν μεσιτῶν τὰ τέρατα
νὰ τὰ καθίσω μιά χαρά εἰς τῶν βωδίων τὰ κέρατα.
Φ. Δὲν εἶσαι σὺ ποὺ 'γυρίζεις παντοῦ ὡς Ὀδοιπόρος
καὶ κατὰ φόρων ἔσκουζες τοσοῦτον παραφόρος ;
Δὲν εἶσαι σὺ ποὺ 'σφύριζες καὶ ἄπ' ἐδῶ καὶ ἐκεῖ
πῶς προτιμᾷς καλλίτερα νὰ μὴ φορῆς βρακί
παρὰ μὲ φόρους νὰ γενῆς 'στὴ ράχη μας τσιμποῦρι ;
καὶ ἄπ' τὴν Βουλὴν πολὺ συχνὰ μᾶς τῶκοθες κουμποῦρι ;
Δὲν εἶσαι σὺ ποὺ ἔκανες συναγωγαίς καὶ χαύραις
καὶ μὲ ντακούλια 'φρένιζες καὶ μὲ παντιέρας μαύρας,
καὶ ὠρνίζεσο νυχθημερὸν μὲ ὅλα τὰ σωστά σου
εἰς τῶν προγόνων τὰ ὅστα καθὼς καὶ 'στὰ ὅστα σου
πῶς προτιμᾷς καλλίτερα νὰ τῶς ξερὸ χαροῦπι
παρὰ ὁ κόσμος νὰ σὲ πῇ Πετρέλαιο Τρικουπή ;
Δὲν εἶσαι σὺ ποὺ 'πιστήθηκες καὶ μὲ τὸν Καραπάνο
καὶ τούπες «μονοπώλιο γιὰ τὸν καπνὸ δὲν κάνω»
καὶ τὰ παπούτσια τουδῶσες καὶ ἠκούσθη τόσος θρήνος.
καὶ 'στὸ Παρίσι ἔφυγε διὰ νυκτὸς ἐκεῖνος ;
Δὲν εἰς ἐκεῖνος ὁ Λαπᾶς καὶ ἐκεῖνος ὁ Γεγῆς,
ποῦ ἄλλ' ἄντ' ἄλλων ἔλεγεσ' σαχλά 'στῆς ἐκλογαίς,
ποῦ κάθε τόσο 'γυρίζεις 'στους δρόμους μὲ τὸν Κάββα
καὶ ὁ κόσμος τὴν καρότσα σου μὲ ζήτω τὴν ἐτράβα,
καὶ σὺ ὁ λαοπρόβλητος ἐξήστραπτες καὶ ἐβρόντας
καὶ μὲ τοὺς λόγους 'φούσκωνες τοὺς φίλους τοὺς πεινῶντας,
καὶ ἔξω φρενῶν ἠλάλαζαν νηστεύοντες δαδούχοι
καὶ μὲ τοῦ Τσελεπίτσαρη ἐσκίρτας τὸ τσαρούχι,
καὶ ἐμεῖς ἐτρέχαμε μυρτιάς 'στὰ πόδια σου ν' ἀπλώσωμε
καὶ κορδωμένους 'φώναζες «παπούτσια νὰ μπαλώσωμε» ;
Δὲν εἶσαι σὺ ποὺ 'θύμωνες βρυχώμενος ὡς λέων
καὶ ἔλέγεσο μπαλωματῆς καὶ μέγας Ναπολέων,
καὶ ὡς Ἀρλεκίνος παρδαλὸς 'στὴ μέση μας ἐπήδα
καὶ λάκκον ἠνοιγες βαθὺν 'στους πονηροὺς Ἀτρείδας,
καὶ ἐζήτης ἐπὶ πίνακος τὴν χάραν τοῦ Τρικουπή
γιατὶ μὲ φόρους 'στὸν λαὸν ἐγίνετο κουνοῦπι,
καὶ ἡ δόξα εἰς τὰ σύννεφα σ' ἐκίτταζε μετάρσιον
καὶ εἶχ' εὐκολιότητα σὰν νᾶπινε καθάρισον,
καὶ ἀπὸ 'ψηλὰ ἐκόπιζε τὸ κλασικὸν μας χῶμα
καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τᾶπαντὰ ὅλ' ἡ Ἑλλάς ἐβρόμα ;
Δὲν εἶσαι σὺ ποὺ ἔπρεπε πῶς δὲν θὰ βάλῃς φόρους,
δὲν εἶσαι σὺ ποὺ μούλεγες πῶς δὲν θὰ βάλῃς φόρους,
καὶ τώρα μὲ θωρεῖς καὶ λὲς «ποῦ σ' εἶδα, ποῦ σὲ ξέρω» ;
Θ. Ἄν βλέπεις φόρους, Ἀθηνᾶ, καὶ ἄπ' τοῦ Μωρῆ τὸν γέρο,
ἐγὼ δὲν πταίω εἰς αὐτό, καὶ ὁ κόσμος ξέρει ὅλος
πῶς πταίει ὁ Πετρέλαιος, ὁ Ἀγγλος, ὁ Μογγόλος.
'Εγὼ πολλὰκις ἔλεγα καὶ εἰς σὲ καὶ 'στους ἐμπόρους
πῶς 'στὸν λαὸν οὐδέποτε δὲν θὰ προσθέσω φόρους,
μὰ τώρα μὲ ἀπέδειξαν τὰ σχέδια μου φροῦδα
φαῦλοι μεσιτὰ δεκατρεῖς, ὁ πούντος τοῦ Ἰούδα.

Καὶ τοὺτους ὑπεκίνησε τοῦ Σώλσθουρου ὁ μούργος,
ὁ λαοπλάνος Ὀδυσσεὺς καὶ μικρὸς πανούργος,
ποῦ μὲς 'στὸ Χαθιάρχανο γυρεῖν καταφύγιον
καὶ δὲν μ' ἀφίνει ἄπ' ἐκεῖ νὰ εὔρω Ἰσοζύγιον.
Τοιοῦτοτρόπως ἔφυγε ποτὲ 'στὴν Καλαυρίαν
καὶ ὁ Δημοσθένης ὡς ἐμὲ δεινὸς 'στὴν ρητορείαν
ὅταν τὸν κατεδίωκε ἡμιθανὴ σχεδὸν
ἐκεῖνος ὁ Ἀντίπατρος, ὁ μέγας Μακεδὼν.
Αὐτὸς μονάχα μ' ἔψησε μὲ τὸ Ναπολέονι ...
ἔ ! νάτος, νάτος, ἐρχεται ... κρυφὰ κρυφὰ τρυπνεῖ ...
δὲν θὰ μὲ φύγῃς ἄπ' ἐδῶ, πανούργε, λαοπλάνε ...
παντοῦ παντοῦ ἐγνώσθησαν αἱ νέαι σου πλεκατάκι.

(Ὁ Θεόδωρος τὸν Περικλῆ Τρικουπήν τὸν θαρρεῖ
καὶ εὐθὺς σηκώνει κατ' αὐτοῦ τὸ δόρυ τὸ βαρὺ,
καὶ ὁ Περικλῆς χώνεται εἰς τὸ Χρηματιστήριον
πρὶν σφάγιον τοῦ Αἵαντος γενῆ ἐξιλαστήριον.)

Θ. Ἐξω, προδότη μιανέ ...

Π. Δὲν εἶμ' ἐγὼ ἐκεῖνος ...
Θ. Ἐξω, πανούργε Ὀδυσσεῦ, μὲ τὸ ἄρχειον σήνηες.
Μὰ νὰ ἐμπρός μου καὶ ὁ Συγγρός, ὁ Χιώτης ὁ Ἀτρείδας.
Φ. Ἐγὼ καλοῦμαι Φασουλῆς, τοῦ ἀργυροῦ κασιδιᾶ.
Μακάρι νᾶμουνᾶ Συγγρός νὰ κάνω συναρέδες
χωρὶς κίλημα δανεικὰ καὶ δανεικοὺς μεπεδέδες.
Θ. Βαρδᾶτε καὶ σὰς ἔραχα ἡ δώσετέ μου χρήματα
μακρόν, μακρόν τοῦ Γαλατᾶ τὰ τόσα περιτρίμματα.
Ποῦ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ Φρενοκομεία κάνουν
γιὰ νὰ μᾶς κλείσουν εἰς αὐτὰ ὑπόταν μᾶς τρελλάνουν.
Ἐκουμπισθῆτε ὅλοι σὰς μακρόν αὐτῆς τῆς σφαίρας
πρὶν σὰς περάσω διαμπᾶζ ἐν στόματι μαχαίρας.
Ὅρσε καὶ σὺ ... μὰ νὰ καὶ σὺ ... σ' ἐσκώτωσα καὶ σὲ
ἐμπρός μου σέρνονται πολλοὶ μὲ τᾶντερα χυμένα.
Δὲν θέλωμεν δυομενεῖς εἰς τὸ 'δικὸ μας χῶμα,
ὅπου μᾶς κτίζουν χάρισμα καὶ Φυλακὸς ἄκομα,
δὲν θέλωμεν νὰ βλέπωμεν τὰ μούτρα φιλανθρώπων,
ποῦ ἐσπρωζαν 'στὸ βάρκαρον τῆς προκοπῆς τὸν τόπον.
Θὰ τοὺς γκρεμίσω ἄπ' ἐδῶ ἡμέρα μεσημέρι
καὶ θὰ τοὺς στείλω ἄναυλα 'στὸ πρῶτο των λημέριον.
Φ. Μωρὲ ἄμάν γιὰ τὸ Θεό ...

Θ. Ἐτελείωσαν τὰ ψέμματα
ἡ δίψα μου θὰ κορεσθῇ 'στὸν μεσιτῶν τὰ αἶμα ...
Θὰ φύγουν, ἐτελείωσε, κομμένο τὸ γελέκι ...
εἶπα, τὸ θέλω, τὸ ζητῶ, κανεὶς δὲν μ' ἀντιστέκει ...
ἔκουμπισθῆτε 'γρήγορα, δὲν ἔχει τρίτσα κάτσα,
ἐδῶ θὰ μείνῃ μοναχὰ ἡ κάθε ντόπια ράτσα.
οἱ Μωραῖται δηλαδὴ, οἱ πρᾶσι καὶ πειθῆντοι,
καὶ ἐκ τούτων θὰ προτιμηθῶν οἱ προσφιλεῖς Γορτυνίαι,
καὶ ἐκ τούτων οἱ καλλίτεροι βλαστοὶ τοῦ Βασιλείου
ὅσοι εὐτύχησαν νὰ 'δοῦν τὸ φέγγος τοῦ ἡλίου
καὶ ν' ἀπολαύσουν νήπια τὰ πρῶτα πρῶτα χαδιά,
εἰς τῶν πατέρων μου τὴν γῆν, εἰς τὰ κλεινὰ Λαγκαδιὰ.
'Όταν δὲ φύγῃ ἄπ' ἐδῶ ἡ ξένη μεσιτεία
καὶ μείνῃ τῶν Λαγκαδιανῶν ἡ ἀριστεκράτια,
ὅταν μ' ἀφήσουν ἡσυχοὶ καὶ ἐκεῖν' οἱ δεκατρεῖς
τότε θὰ θραύσῃ τὸν ζυγὸν ἡ τάλανα πατρίς,
ἄμέσως θὰ καθαρισθῇ καὶ ἡ πόρος τοῦ Αὐγείου,
θὰ χειρετῆσωμεν αὐγὴν σωστὴν Ἰσοζυγίου,
καὶ θὰ κορδωνώμαι καὶ ἐγὼ παρὰ ποτε ὠρεῖος.
Βιλλαρδουίνος κύριος καὶ κυβάντης τοῦ Μωρῆος.

(Ταῦτα εἰπὼν τοῦ Φασουλῆ βραρεῖ τὰ πισινὰ
καὶ αὐτὸς ἄμέσως λησμενεῖ πῶς εἶναι Ἀθηνᾶ
καὶ 'στὸ Χρηματιστήριον μετὰ τῶν ἄλλων σύρεται
καὶ πῶς δὲν λέγεται Συγγρός σφοδρῶς διαμαρτυρεῖται.)

Τρίτη σκηνή,
ὅλο φωνή.

(Ὁ σπῆτι τοῦ Προθυπουργοῦ καὶ ἀπὸ παντοῦ Κορδόνι
καὶ κύριος Θεόδωρος παρλάρον 'στὸ μπαλκόνι,
καὶ κατ' ὁ Τσελεπίτσαρης μὲ πλῆθος ἐγκαθίστων
καὶ ὁ τρομασμένος Φασουλῆς λαλῶν 'στὸν Περικλῆτον.)

Η. Ἀγαπητοὶ ἐγκαθίετοι καὶ φίλοι συμπολίται,
παραίεστε τὴν σήμερον πῶς κρίσις ἀπειλείται.
καὶ ἂν θέλετε πραγματικῶς νὰ λέγωμαι Μεσιτίας
φιλικῶς ἀπαιτῶ ἐκ μέρους σας θυσίας
καὶ πάλιν ν' ἀποδείξωμεν πῶς ἡ 'δικὴ μας ράτσα
ἐντέλει σὲ χροσταικὰ καὶ σὲ λαχάνων μάτσα.
Ὁ σῆκος κλυδωνίζεται εἰς ἀνοικτὰ πελάγη
καὶ ἂν δὲν γενῆτε μετ' ἐμοῦ ὡς πρὶν λαχανοσάγι
ὅστις μικρὸ μωρλοζυγικὸ τὸ κράτος μας θὰ εἶναι ...
Π. Γεῖ σου, ἀφέντη τοῦ Μωρῆ ...

Ε. Εἰοί, Βιλλαρδουίνε.

Θ. Κάτω οἱ φόροι 'φώναζα, μὰ τὴν ἄπάνω φόροι ...
παρὼν ντονέρ σὰς βεβαίω τοὺς βάζω μὲ τὸ ζόρι,
καὶ ἂν καὶ μὲ πλέγη πάντοτε τρελλὴ φιλοπατρία
τὴν μὲ προδίδει κατ' αὐτὰς ὁ πούντος δεκατρία.
Ἄλλ' ὅσο καὶ νὰ χάσωμε ταχὺν μὲ τὸ καλῆθι
ἐνέικας σὰς ὁ μισθὸς 'ζημίαν δὲν θὰ πάθῃ
καὶ εἰς ὅλους σας ἀνέριος θὰ δίδεται λουφές ...
ἐπεὶ δὲν εἰσθε 'λαχάρια, πετρέλαιον, καφές,
μὰς φοῦμι μὴδὲ κρασί καὶ ἀροτριῶντα βώδια,
μὰ μὲ δουλεύετε πιστὰ μὲ χέρια καὶ μὲ πόδια,
καὶ ἐπὶ ὅτε μὲ σφορίγματα καὶ δύναμιν τῆς γλώσσης
γίλατε τῶν Τρικουπικῶν σαχλάς διαδωλώσεις.
Ἄλλ' ὅταν ραχταίεστε 'ψηλὰ 'στὰ θεωρεῖα
καὶ γίνεσαι εἰς τὴν Βουλὴν μεγάλη ρασαρία
καὶ γὰρ νὰ προσμένετε χωρὶς νὰ συζητῆτε
τὸν ὅραν τὴν καταλλήλην ποῦ θὰ χειροκροτῆτε,
καὶ πρέπει ἕνας Πρόεδρος ἄπ' ὅλους σας νὰ γίνῃ
καὶ αὐτὸς εἰς εὐκαίρον στιγμήν τὸ σύνθημα νὰ δίνη
τὰ νὰ μὴ φαίνεσθε χαζοὶ 'στὸν ἕνα καὶ 'στὸν ἄλλον
καὶ ἐκτίθεσθε 'στους γέλωτας γελῶν ἀντιπάλων.
Ἄπὸν, καθὼς σὰς ἔλεγα, ζητῶ θυσίας πάλιν
ν' ἀντιπεξέλθω 'στὴν δεινὴν τῶν δολοφονῶν πάλιν,
καὶ ὅστις δὲν θυσιασθῇ μὲ πᾶσαν προθυμίαν
αὐτοὶ ποτὲ τοῦ δὲν θὰ 'δῇ τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν.
Ε.Ν.Ε. Ἐγὼ τὰ ὁρὸ τσαρούχια μου, Προθυπουργέ, σοῦ φέρνω.
Α.Ι.Ο.Σ. Κι' ἐγὼ τὰ ὁρὸ τοῦ ζυγίου μου ...

Μετὰ χαρὰς τὰ πέρνω.

Α.Ι.Ο.Σ. Σοῦ δίνω τὸ 'ποκάμισο ...
Α.Ι.Ο.Σ. Κι' ἐγὼ τὸ 'σώδρακό μου.
Α.Ι.Ο.Σ. Σοῦ δίνω καὶ τὸ φέσι μου ...
Α.Ι.Ο.Σ. Ἰδοὺ καὶ τὸ 'δικὸ μου.
Α.Ι.Ο.Σ. Πᾶρε καὶ μιά βλαχόκαλτσα ποῦ δὲν παραλερόνεται.
Θ. Μερσί, μερσί, ευχαριστῶ, μὲ καθυποχρεώνετε.
Α.Ι.Ο.Σ. Κι' ἂν θέλῃς καὶ τὸ αἶμα μας ὀρίστε νὰ τὸ πάρῃς
νὰ τῶν γιὰ μαλακτικὸ τὴν ὥρα ποῦ παρλάρεῖς.
Θ. Ἀγαπητοὶ ἐγκαθίετοι, μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας
καὶ προσφοράς σας δέχομαι τὰς ἀληθῶς μεγάλας.

ἐλπίζω δὲ πῶς δι' αὐτῶν θὰ φέρω θεραπείαν
εἰς τὴν ἐπαπειλούσαν με δεινὴν χρεωκοπίαν,
καὶ πάλιν θ' ἀποδείξωμεν πρὸς ἔθνη χρυσοφόρα
πῶς ὄντως Ἕλληνες ἐσμὲν καὶ πάντοτε καὶ τώρα,
ἂν καὶ δὲν ἔχομε λεπτὸ νὰ ζύσωμε τὸ δόντι ...
Ε.Ν.Ε. Γεῖά σου, Βιλλαρδουίνε μας ...
Α.Ι.Ο.Σ. Εἰοί, Βελλερεπόντη.
Α.Ι.Ο.Σ. Κάτω τὸ Χαθιάρχανο καὶ γιοῦχα ὁ Μογγόλος.
Α.Ι.Ο.Σ. Ζήτω καὶ οἱ Γάλλοι, βρε παιδιὰ, καὶ ὁ Γαλλικὸς ὁ στόλος.
Θ. Τόσης θερμῆς δὲν ἤλπιζα φιλικῆς ν' ἀπολαύσω
καὶ ἐκ συγκινήσεως πολλῆς μὲ ἐρχεται νὰ κλαῦσω.
Α.Ι.Ο.Σ. Κλάψε νὰ κλάψωμε καὶ ἐμεῖς ...
Θ. Τὸ σύνθημα σὰς δίνω ...
ἰδέτε πόσα δάκρυα ἐκ τοῦ προγέροντος χύνω.
Α.Ι.Ο.Σ. Ἐξω τὰ μίζομάντυλα ...
Θ. Σταθῆτε ὅλοι σούζα ...
ὦ γλυκυτάτη μου πατρίς, ταλαιπωρὸς μωρλοζυγία,
ἡ τροφοδοτὶς ἄρουρα τοῦ κάθε φουκαρά,
δέξου καμπόσα δάκρυα τοσοῦτον φλογερά,
ποῦ χύνουν τώρα μετ' ἐμοῦ ἐγκαθίετοι ἄθροισι,
νὰ γίνῃς Ἐννεάκρονος μ' ἐκεῖνα Καλιγρόν.

(Ὁ Φασουλῆς μ' ὀλοφύρμους προβαίνει 'στὸν σωρὸν
καὶ αὐτὰ 'στὸν Αἵαντ' ἀπαντᾷ μὲ τόνον κλαυθιμῶν.)

Φ. Μαστιγοφόρε Θεόδωρε καὶ γέρο Βεναπάρτα,
τὰ ροῦχα, τὰ ποκάμισα, τὰ 'σώδρακά μας παρτα.
Γνωρίζωμεν πολὺ καλὰ τί μέλλον μᾶς προσμένει
καὶ ἂς μένωμεν ὁλόγυμνοι καὶ τετραγυλισμένοι
προσφέροντες εἰς τὸν βωμόν τῆς προσφιλοῦς πατρίδος
ὡς μόνον ὁλοκαύτωμα πᾶν ἀσπορροῦχων εἶδος.
Δώσε μας φύλλα τῆς συκῆς γιὰ τὰ κρυὰ μας μέλη
νὰ σκεπασθοῦν καὶ τᾶσαρχα καὶ ἀνήμητρά μου σκέλη,
εἰς δὲ τὸ μέλλον στρέφοντες καὶ δαίμονες σέμνα
'στους ξένους καὶ μισέλληνας τὰ νοτὰ τὰ γυμνά
θὰ λέμε ὑπερήφανοι χωρὶς κατὰ στίγμα
ἀνὰ διαχείριστι σωστῇ ὀρίστε καὶ τὸ δέημά.

Ὁ κύριος Χαρίλαος μὲ τὰ 'ψηλὰ καλλάρια
ὅταν καὶ αὐτὸς συγκατατα πατὴρ 'στὴν ἀγκυρά,
γιὰ τὰ στράβα τοῦ σκεπτεται τὸ ἴσιον τοῦ κεφαλι
ποτὲ δὲν λησὶ ὅπως σὺ πῶς τοῦστικαν οἱ ἄλλοι.
Μὰ δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ 'στὰ 'δικὰ σου σφάλματα ...
σοῦ φταίνε ξένων προσώπων καὶ ἰθαγενῶν ἰκαλματα,
σοῦ φταίνει καὶ ἡ Βασιλισσα καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπίσης,
σοῦ φταίνει καὶ ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς Παγκλητισσῆς,
τὸ κάθε Βασιλόπουλο καὶ τρυφερὸ μεσχαρί,
ἡ Ἀγαρρόου τῆς Αὐλῆς μετὰ τῆς Θεοῦται,
σταίει καὶ ὁ Θῶν καὶ ὁ Μεσσηνίας καὶ ὁ Αἰτίας καὶ ὁ Μπαρτοῦρης,
ἐγὼ, αὐτὸς, ὁ Περικλῆς, τὸ ἄγθος τῆς ἀρετῆς,
παντοῦ εὐρίσκει τῶν καλῶν αἰτίους ἐπαυτάς,
καὶ μόνος σὺ, πανούργε Προθυπουργέ τοῦ κράτους,
κορυμμένος εἰς τὴν λευκὴν τῆς Γωσσικῆς σου κίττα
ἄπ' ὅλα βραβεία πάντοτε ἀλάνθαστος σὰν Παππας.

Καὶ τώρα, Τελαμόνι, ποῦ ἀπὸ νῆες σαχλάς
'ξεσπάσθες κατ' ὅλον μας μὲ δύναμη παλάτα,
καὶ τοῦ Τρικουπή ἔσυρες τὰ ὅσα σέρι ἡ σκυπία
καὶ ἐγὼ «τρίς ευγε, Θεόδωρε» μὲ τὴν καρδίαν μου σούπα.

Κι' εκείνος είπε ήσυχος πώς τὸ καλὸ σου θέλει
καὶ συμβουλάς σου ἔδωκε μὲ γλῶσσα ὅλο μέλι :
«Προσκύνει, σέβου τὸν Θεόν, καὶ τίμα τοὺς γονεῖς σου,
μὴ βρίζῃς τοὺς χρηματιστάς καὶ τοὺς ὁμογενεῖς σου,
ἐπιμελοῦ, κοπιάζῃς ἐνόςω εἶσαι γέρος,
διὰ νὰ μὴ μετανοῇς κατόπιν παρκαίρως.
Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν χρειάζεται καὶ κοῦρα.
κι' ἂν βλέπῃς πὼς καὶ σήμερα τὰ κατὰφέρνεις σκούρα
προσκαλέσέ με βοηθὸν γιὰ νὰ σοῦ δώσω χέρι
πρὶν ὅτῃς βαθεῖα ὁ κόκκαλο νὰ φθάσῃ τὸ μαχαίρι.»

Αὐτὰ σοῦ εἶπε, Θεωρῆ, χωρὶς χολὴν ὅτ' αὐτὴν
κι' ἐκείνου διαδήλωσιν τοῦ ἔκκευαν οἱ φίλοι,
κι' ἡλαλάξαν κι' οἱ μὲν κι' οἱ δέ, κι' ἐγὼ σὺν βγῆκα ἔξω
ἀπὸ τοὺς ὁδοὺς εἴξευρα σὲ ποῖον νὰ πρωτοτρέξω,
γιατὶ κι' οἱ ὁδοὶ μου φαίνεσθε σωτῆρες ὅπως πρέπει,
ὁ μὲν ἰσχύς τῆς Ροῦμης, ὁ δὲ Μωρέως σκέπη.
Καὶ τότε κάμεις ἀστράψαν σὲ καθενὸς σελαχι
καὶ παρ' ὀλίγον νὰ γενῇ ἐκ τοῦ συστάδην μαχη,
καὶ οὕτω πὼς νὰ πληρωθῇ τὸ τοῦ Ἱερειοῦ
πὼς πάντες Ἕλληνες ἐσμέν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

Καὶ τώρα, Τελαμώνιε, ἡ σάλπιγξ ἄς ἤχη
κι' ἄς πέσῃ κατεπάνω μας τῶν φόρων ἡ βροχή,
ἐγὼ δὲ πάντα θ' ἀγαπῶ τὸ κόμμα σου ἀμέτρως
κι' ὁπίσω σου θὰ σέρνομαι σὲ πίκραις καὶ χαραῖς,
κι' οὐδέποτε θὰ σ' ἀρνηθῶ ὡς τὸν Χριστὸν ὁ Πέτρος
πρὶν ἢ γνωστὴ γαιδάρα μου γκαρίση τρεῖς φορὰς.
Θ.—Εὐχαριστεῖ τὸν ρήτορα ἡ φίλη μου ψυχὴ ...
τὸ μέλλον εἶν' αἰώνιον καὶ τὸ παρὸν βροχή.
Ἄλλὰ τὰ Νομοσχέδια τὰ φορολογικὰ
ἀνέλπιστα, ὡς φαίνεται, θὰ φέρουν ξαφνικά,
κι' οἱ μὲν μοῦ λὲν ἀπόσυρε κι' οἱ δὲ μὴν ἀποσύρης,
κι' ἐγὼ σὺν χάχα στεκόμαι καὶ μισοκακκομοίρης,
καὶ σὺν Ἀμλέτος σκέπτομαι περιπατῶν τριγύρω
νὰ τ' ἀποσύρω ἄραγε ἢ νὰ μὴν τ' ἀποσύρω ;
Σεῖς τί φρονεῖτε δι' αὐτὰ ;
Φ.—"Ο,τι κι' ἂν θέλῃς κάμε...
εἰς ὅλα θὰ χειροκροτοῦν αἱ δύο μας παλάμαι.
Σύ, Θεωρῆ, ὡς ἐμπειρος καὶ πανειδήμων γέρον
μόνος ἔμπορὸς τοῦ κόμματος νὰ κρίνῃς τὸ συμφέρον
καὶ σκέψῃς σὺν Γερτύνιος καὶ κάλτσα τοῦ διαβόλου ...
ἂν μὲν δὲν φύγουν Βουλευταὶ μὴν τὰποσύρης ὁδίου,
ἂν ὅμως εἶναι κίνδυνος, εὐθύς ἀπόσυρέ τα
καὶ φασκελοκουκούλωστα καὶ διασλ' ἐπαρέ τα.
Κι' ἔτσι κι' ἄλλοιως ἐμεῖς ἐδῶ οἱ ζῶντες βερεσὲ
προθυμῶς θὰ προσφέρωμεν τὰ πάντα μας πρὸς σὲ
καὶ θὰ σὲ προσκυνήσωμεν μετ' ἀταράχου βλέμματος
ὡς Σύμβουλον ἀνεύθυνον τοῦ ἀνευθύνου Στέμματος,
κι' ἂν ἀποσύρης τὰ μισὰ κι' ἂν τὰποσύρης ὅλα
ἐμεῖς ἀπεφασίσαμεν ν' ἀφήσωμεν τὰ κῶλα.
Θ.—Ὑπερβαλλόντως ἐκτιμῶ τὸν τρόπον ποῦ ἐκφράζεσθε.
Φ.—Α! μπᾶ! δὲν εἶναι τίποτα, καθόλου μὴν πειράζεσθε.

Θ. Εὐγνωμοσύνην ἄπειρον πρὸς ὅλους σας κηρύττω.
ΕΝΑΣ. Γιούχχ οἱ φόροι, βρε παιδί μου ...
ΑΛΛΟΣ. Ζήτω οἱ φόροι, ζήτω.

(Ὑπὲρ τῶν φόρων καὶ κατὰ τὸ πλῆθος ἀλαλάζει
κι' ὁ Θεωρῆς εἰσέρχεται καὶ ρούχα μεταλλάζει,
μετὰ μικρὸν δ' ἐξέρχεται φορῶν ζευγλομανθῶνα
καὶ μηλωτὴν βαρύτιμον ἐνδόξου Γοσποδάρου,
καὶ πρὶν αὐτὴν τὴν ἄλυτον νὰ λύσῃ τραγωδίαν
μακρόθεν τρεῖς ὀγκανισμοὶ ἀκούονται γαιδάρου.)

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ὁ Γιάννης Ἀιδονόπουλος, γνωστὸς ἀνὰ τὴν πόλιν
καὶ πρῶτος τῶν φραγκοραπτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλην,
πολλὰ κασιμέρια ἔφερε καινούρια τοῦ χειμῶνος,
ποῦ δὲν τὰ φθείρει εὐκολὰ ὁ πανδαμῶν χρόνος.
Μὰ τώρα συνεταῖρός του κι' ὁ ἀδελφός του μένει,
ὁποῦ κανεῖς ὅτ' οὐκίμο μ' αὐτὸν δὲν παραβγαίνει,
καὶ θαύματα ἐσπούδασε τῆς κοπιτικῆς περιστάς
ἵστοι Βίντερ τὸ Κατάστημα, γνωστὸν εἰς τὰ Παρίσια.
Τέτοιο φραγκοραπτάδικον δὲν εἶναι παῖζε γέλα...
τὸ ράψιμό του ἐντελές, τὸ κόψιμό του τρέλλα.
Σὲ κόβει Ἀιδονόπουλος ;... εἰσὰ καλὰ κομμένους...
σὲ ράβει Ἀιδονόπουλος ;... εἰσὰ καλὰ ραμμένους.

Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Μεγάλῃ Ἑταιρίᾳ
τῶν γενικῶν Ἀσφαλειῶν, κληθεῖσα ΕΘΝΙΚΗ,
καὶ ὅσους φλέγει ἀληθῶς θερμὴ φιλοπατρία
ἄς τρέξουν ὅσον τάχιον ν' ἀσφαλισθοῦν ἐκεῖ.
Ἡ καθεμίᾳ Τράπεζα εἰς ταύτην ἔχει μέρος
καὶ μέτοχοι καὶ ἰδρυταὶ οἱ πρῶτοι παραδοῦχοι,
κι' ἄς σπεύσῃ πρὸς ἀσφάλειαν ὅτῃν ΕΘΝΙΚΗΝ ἐγκαίρως
κι' ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἔθαλε ὅτ' αὐτὸν τὸν τσαροῦχι.
Ἀσφάλεια κατὰ πυρὸς, τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
καὶ τῶν παντοίων συμφορῶν, ὁποῦ γεννᾷ ἡ πλάσις,
ἀσφάλεια εἰς φοβερά κι' ἀπρόοπτα συμβάντα,
ἀσφάλεια ὅτ' εἶναι σας, εἰς τὴν ζοήν, εἰς πάντα.
Πλὴν μελετήσατε κι' ὁ ΡΩΜΗΟΣ τὸ Καταστατικὸν
καὶ κάθετοῦ ἀπορόρητο εἰς ταύτην ὅτ' ἀσφαλίσῃ,
ἂν καὶ ὁ ρεῖτης Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν,
ὁποῦ μας βγάξῃ τὴν ψυχὴν ὡς ὅσον νὰ μιλῇ,
σπουδαῖα Νομοσχέδια ὑπεβάλεν ἐσχάτως,
μὲ τὰ ὁποῖα σίγουρα θ' ἀσφαλισθῇ τὸ κράτος.
Ἀσφαλεῖν δι' ὅλα σας ἡ ΕΘΝΙΚΗ κηρύττει...
ὁδὸς Σταδίου, κύριοι, τοῦ Ἀξέλου τὸ σπῆτι.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν σὰς κάνω — πῶς ὅτ' αὐτῇ μου ἀνέβη,
ὅτῃν Νεάπολιν ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖο Σόδη, — ὁδὸ ὅτ' αὐτὴν τρεῖς ὅτ' αὐτὴν ὁδοί,

μὲ Χημεῖον μὲ μιὰ μάνδρα — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μιὰ χήρα δίχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμή.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίννης» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προαστείου, κοινοῦτος πολὺς.